

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Hæc arma in Sacra Scriptura inueniri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

Credenda.
Agenda.
Vitanda.
Tuenda.
Aperanda.

Iacula de-
monia.

Arma
Chriſti.

S. Scriptura.

ille iubet, consulit; VITANDA sunt omnia peccata magna & patua, quæ prohibet; TIMENDA sunt supplicia: quæ minatur; SPERANDA sunt premia gloriæ, & bona gratiæ quæ promittit: omni possibili conatu adhibito ad ea consequenda, per viam & rationem ab ipsa præscriptam. Hæ quinque res sunt omnium supernaturalium veritatum summa, omnium virtutum fundamentum, argumentum meditationum, & arma Dei contra omnes tentationes. Sunt arma fortissima defensiva & offensiva, quæ lorice cuiusdam instar, & solidissimi ex chalybe senti à capite usque ad pedes hominem contingunt; & ab omnibus sagittis, globis, & iætibus, dæmonum defendunt. Quorum prima iacula ad hæcarma confringenda, & conterenda diriguntur, ut eis munitum perdant: persuadendo tibi, ne credas firmiter aliquid eorum, quæ Deus dicit: aut, perfectè obedias ihs, quæ ille præscribit, aut, ne cum celeritate fugias, quod ille prohibet; aut illius minas, & promissa non tanti facias. Verum omnibus eius tentationibus strenue omnino est resistendum: & ex eisdem veritatibus arma confianda & contra hostem preparanda, & in eum tanquam hastæ aut lippidissimi lapides projiciendi ad eius caput conterendum, & humiliandum superbiam. Quod si tantum tibi sit animi, ac in Deum fiducia, sicut fuit Davidi, vel unicus lapis satis erit, ut ferum Gigantem prostreras. Aliquando te ipsum defendere, illum vero offendere debes virtute fidei, heroicis eius actus circa veritates, quas docet, exercendo: quia Deus id dicit, & nec duci potest, nec te vult ipse decipere: sed quodd ipsè sit summa veritas; dæmon vero mendacij pater. Aliquando te ipsum defendes, & illum confundes feruentibus obedientia actibus: quia scilicet Deus ita iubet, aut prohibet: & hoc tibi sufficit. cum non sit æquum, dæmoni hosti tuo plus tribuere, quam Deo Patri benefactori tuo in infinito. Interdum denique actus edes timoris: ne te puniat, minasque suas in te exequatur: aut fieri actus, ut eius promissis gaudere possis. & hanc eandem virtutem actu ipso feruenter exercebis circa auxilia, quæ ipse promittit, ad vincendas tentationes, quibus te hostis oppugnat.

§. 1. Hæcarma in Sacra Scriptura inueniri.

AR MAMENTARIUM, & torrens, ex quibus prædicta arma & lapides accipiuntur, est ipsa Sacra Scriptura: præcipue vero doctrina & lex Euangelica: in qua res à Deo reuelata, & præcripta cum minus & precisionibus, sunt magis expresse: & quoniam est lex gratiæ, eam largitur et Sacra menta, quæ iubet accipi; infundens per ea supernaturales vir-

tutes,

uita, & speciaulia auxilia ac subfida aduerius temptationes, hicut ex his, quæ diximus, constat. Sed quoniam non omnes nouerunt, aut possunt arma cligere, sibi que applicare: habet aliud quoddam viuum armamentarium, Doctores scilicet, *Concionatores*, & *Confessarios*; in quorum mentibus eadem veritates tanquam in deposito custodiuntur; & de quorum ore eas accipimus, & per quos ipse Deus ea loquitur, nobisque attribuit, sicut ad nostra studia, & intentiones opus est. Ex quo intelligitur, cur Ecclesia a *collum* Dauidi turri comparetur, edificata cum propugnaculis, ad suam defensionem, ex qua plurimi clypes pendunt, & *Omnis armatura fortium* pro strenuis militibus. Quid vero aliud, ait S. Gregorius, *collum* significat Ecclesia, nisi Dei verba que per suos Prophetas, Apostolos, & Evangelistas profert: quæ sunt in ipsius scriptura Sacra, & haec est instar turris & arcis ad suam defensionem omnibus medijs ornata, quæ ad strenuè cum hostibus nostris pugnandum, omnèque genus temptationum superandum, sunt possibilia. In ea enim prouonunt illustria Sanctorum exempla, pugnae ab ipsis devictæ, & arma, quibus pugnarunt. Ibi sunt precepta, omniumque virtutum consilia, remedia contra omnia vitia, documenta ad superandas temptationes, præmia vincentium, & victorum supplicia: denique omnes veritates à Deo reuelata, & ab ipso prolatæ verba, tanquam mille clypei sunt pro defensione: mille dicuntur, ob multitudinem & perfectionem clypei vero: quia nos muniunt contra sagittas & globos inimici: quæ balaustre nequissimi, quamvis ignea sint ut ait Apostolus, extinguntur tamen, vimque suam amittunt, cum primum clypeos ipsos fidei, haec verba certissime creditis attingunt: modò cū perfecta & integra obedientia illos nostræ sinistra aptemus: perfecta vero charitate cordi nostro applicemus, proferentes ea spiritu ipsius Domini, qui ea est locutus. Ex hac turri eduxit Christus Dominus noster sententias illas, quibus tria illa tentatoris tela in deserto retudit, & in ipsum revertit. Et ex hoc clarissimo sacrarum Scripturarum torrente elegit verus noster Dauid tres illos limpidissimos lapides, quos in ferum hunc Gigantempoiecit; victimumque & cum pudore ex presentia sua fugere coegerit. Docens nos hoc suo exemplo, vt S. Augustinus ait, ex hac arce, & torrente hoc veritates & remedia accipere, quibus omnes nostræ temptationes sunt superandæ. Hac enim præparatione nimium succumbendi metum exuenimus, iuxta illud Dauidis: *descito circumdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno, a sagitta volante in die, a negotio perambulante, intencbris ab incursu, & demonio meridianio.* quod est dicere: Dei protectio, eiusque veritas & verbū ex omnite parte circumdabit, vt eius virtute præualere possis contra omnigenus temptationem, aperte & in meridie te aggredientium; & contra eas, quæ occulte & quasi laruatæ inuadunt, instar hostium nocte & retro aggregantur.

Doctores.

a Cant. 4.4.

Hom. 15. in
Ezech.Verba Dei
arma nostra
sunt.b Ephes. 6.
16.

c Mat. 4. 4

Lib. 4. de
Trin. 6. 13.
S. Thom. 3.
p. q. 41. 4. 1.
d. Psal. 90. 5

dientium: siue repentinæ sint, citoq; transeuntes, tanquam *timores nocturni* & *sagittæ* velociter pér aëra volantes; siue graues ac diuturnæ, & tanquam *angustia*, quæ animo deliberato & cum mora aguntur: Ac deniq; illas, quæ fundantur in corporis & spiritus calamitatibus, quæ per nocte signis cantur aut contrà oriuntur ex corporis vel spiritus prosperitatibus; aut ex colore & pallio virtutū, quæ per *lucem meridianam* indicantur. Aduersus h̄s cunctas tentationes munimur ac protegunt nos veritates, & verba Dei, quæ à capite ad pedes tanquam clypeus nos contegunt. Illa nobis Satanæ astus aperit, & noctis tenebras expellunt, eiusq; falsorum dierum fraudes retogunt, & docent: quomodo siue in prosperis, siue in aduersis, & in omnibus cōficiibus ex eis prouenientibus, nos gerere debeamus: Idq; aliquando (vt S. Bernardus ait) propositis veritatibus rerum sublimium, & *caelum*: quæ insinuantur per superiorem partem ceteræ (quæ genus quoddam est clypeatioris) aliquando verò veritatibus rerum asperarum ac *terribilium*, quæ per inferiorē eiusdem partē angustiorē & acuminatā significantur. Modò enim retrahunt nos præmiorum spe, modò timore suppliciorū: nūc detegentes orationem pulchritudinē, & beneficiorū diuinorū, eorumq; authoris magnitudinē: nūc vitiorū fœditatē: eorumq; corruptas radices, & peiores affectus,

SED latet magnum mysterium in eo, quod perpendit S. Gregorius de hac turri, indicans discrimen satis notum inter muros, & vallum; clypeos & reliqua arma: vallum enim & muri *immobiles* sunt, & in eadem parte semper fixi: & inde sunt ciuitatis & ciuium ipsorum defensio, & propugnaculum: clypeum verò & reliqua arma quisque sibi accommodat, & ab uno loco in alterum, ubi opus est, ad pugnandum portantur. Hunc ergò in modum inter ea quæ Scriptura sacra refert de mysterijs diuinis, & exemplibus Christi D. N. eiusque Apostolorum, & aliorum Sanctorum vitis, sunt quædam prodigiosa: & hæc sunt tanquam *muri*, quos accipere non possumus, vt in nostrum usum applicemus: quia nec possibile nobis erit miracula edere; neccatum est id desiderare. Et nihilominus eadem nos defendimus plurimumq; adiuuant in temptationibus, confirmingo *Fidem*, fouendo *Sperançam*, & *Charitate* inflammando viuis desiderijs placendi Deo, qui talia & tantum potest. At *virtutes*, *egregiaq; facinora*, & consilia perfectionis, sunt tanquam reliqua arma, quæ possimus ac meritò debemus nobis ipsiſis accommodate: & quocunq; eundum, & quidquid agendum sit nobis scilicet semper accipere ad nos contra hostes defendendos: dinduentes loriam in iustitia: sumentes scutum fidei, salutis & spei galeam, & gladium castitatis accingentes, omniumque virtutum exercitatione nos munientes: vt omnibus carnis nostræ passionibus, & superbiae vitae inflationibus bellum inferamus.

Vt verò adhuc magis distinctè, & in particulari prædictorum proximi perlipi-

*Ser. 4. Et 5.
in psal. 22.
habitata.*

*Homo 15. in
Ezech.*

*Miracula
sunt muri.*

*Clypeus sunt
virtutes.*

dEph. 6. 11-14.

peripicias, audi præclarissima Spiritus sancti in Sancta scriptura documenta, per os præcipue Ecclesiastici : qui postquam nos hortatus esset, ut animam nostram ad temptationem præparemus, subiungit: *E deprime cor tuum. Et sustin-
te: Et humiliibus enim dñe gratiam & fortitudinem: aufert verò illam, resistit-
que superbis: & g. si non venerit tibi pes superbia: manus peccatoris & superbi te
agredientis non mouebit te, neque deijectet. Inclina aurem tuam, ut audias &
impleas, quod iubet, & inspirat Deus. nam h. vir obediens loquetur victoriam: i.
Serua timorem Dei, & in illo vetera se: k. voluntatem enim timenium se faciet;
& depreciationem eorum exaudiet: & saluos faciet eos L. Nefestines in tempore ob-
dulationis & temptationis, nec properes nimium ut ab ea expediari. Qui enim
nimium properat, citius impingit, sustine temptationes & moras Dei, licet ti-
bilo lange videantur, opportune enim aderit: coniungere Deo, per amoris v-
nitatem: vnitus enim Omnipotenti, omnia poteris: id enim voluit Iob,
cum dixit: in pone me Domine iuxta te, & cuiusvis manus pugnet contra me: n
Omne quod tibi applicatum fuerit, & à Deo missum. accipe: & in dolore sustine,
& in humilitate, sive humiliatione tua patientiam habe. Quoniam in igne proba-
tur atriū, & argētum hominer: vero in cœlū receptibiles in clamo humilationis
Crede Deo & ipse auxiliabitur tibi. Quod si in temptatione iacturam aliquam
feceris, ipse recuperabit te. o. Respice nationes hominum: & scito, quia nullus spe-
rauit in Domino, & confusus est. Quis enim permanet in mandatis eius, & dereli-
ctus est: rātus quis inuocauit eum, & despexit illum? ipse enim pollicetur: p. Quo-
niam in me sperauit, liberabo eum: protegam eum quoniam cognoui nomen meum.
Clamabit ad me, & ego exaudiā eum: cum ipso sum in tribulacione: eripiam eum,
& glorificabo eum: & q. ipse honorificabit me, tribuens mihi suam victoriam.*

§. II. Præparatio contra occultas temptationes.

Sed quoniam non est satis, remedia nosse Tentationum: nisi, cum ve-
niunt occulte, lux adsit, ad eas agnoscendas: necessaria est alia præparatio
a Salomone insinuata illis verbis: a frustri acutur rete ante oculos pennatorum.
qua tententia significat Sapientia: nulla esse media ad evadenda temptationum
retia, magis efficacia, quam oculos habere acutos ad eas agnoscendas: &
alas ad volandum, & celeriter ab eis fugiendum. Et quemadmodum
parum valerent alæ sine oculis: ita oculi non sufficient, nisi adsint etiam
alæ. At non corporis oculi sunt hic necessarij; sed *Spiritus* a fide, celesti-
quelumine; à prudentia, & sapientia Spiritus sancti illustrati: sicut nec
alæ debent esse corporales, sed spirituales cum nervis & pennis vir-
tutum, & seruentium, valdeque firmorum affectuum: quemadmodum
de Sanctis quatuor animalibus dicitur, quod essent b. plena oculis ante &
retro, & intus; & calas haberent, quibus animalia ibant & reuertebantur in simi-
litudinē.

Humilitas.

e Ecol. 2. 2.
f Iac. 4. 6.
g Psal. 35. 12

h Proh. 21.
i 28.
j Ecol. 2. 6.
k Psal. 144.
l 19.
m Ecol. 2. 2.

Longanimitas.

m Iob. 17. 3.
n Ecol. 2. 4.

Fiducia.

o Ecol. 2. 11.
p Ps 90. 14.

q Psal. 49. 15

a Prou. 1. 17.
Oculus &
alas habe-
ant insi-
tu.

b Apoc. 4. 6.
c.